

lidt om, hvor mange penge der ryger ud. Så ved vi også noget om, hvem det er, der får dem. Men det kan være, at det er der, hunden ligger begravet.

Men tak, fordi erkendelsen også er nået til skatteministeren. Det her er kun til gavn for nogle og ikke for alle.

Kl. 16.45.

(Kort bemærkning):

Colette L. Brix (DF):

Jeg vil da også gerne have lov at sige tak til skatteministeren, og jeg er da helt fuldstændig overbevist om, at det her forslag ikke er blevet til i ond tro eller ond mening. Det er jeg helt sikker på.

Men er der noget her, der er svært, så er det at gå ind og lovgive netop på det område, der har noget med sygdom at gøre. Og jeg synes, at vi skal arbejde lidt med det, fordi der også er nogle gode ting i det. Vi skal ikke bare forkaste det hele, men der skal arbejdes grundigt med det. Og jeg tror, at vi må få skatteministeren i tale, sætte os ned og så finde ud af det her face to face. Det synes jeg alligevel måske, at det er værd. For hvis vi kan få folk behandlet noget hurtigere, end tilfældet er i dag, og vi kan få de mennesker ind, som virkelig er syge, hvis vi herindefra kan gøre et og andet, så synes jeg ikke, vi bare skal forkaste det.

Men det er rigtigt, at som det er nu, tror jeg ikke, det kan lade sig gøre.

(Kort bemærkning):

Søren Søndergaard (EL):

Nu synes jeg jo egentlig selv, at jeg kom med sådan et venligt tilbud og næsten et kompromisforslag til ministeren til, hvordan vi ligesom kunne få det her løst i mindelighed, sådan at det ville blive helt klart, at ministeren efter kort tid kunne dokumentere, at det her jo er møntet på rengøringsdamen og truckføreren osv. og ikke på direktøren, som af en eller anden mærkelig grund er nævnt i fremsættelsen sammen med folk, der er tilknyttet virksomheden, revisorer og andre. Men o.k., jeg håber selvfølgelig, at ministeren vil tage positivt imod det. Hvis ministeren skal have lidt betænkningstid, o.k., så får ministeren lidt betænkningstid.

Det, der så kalder mig herop, er ministerens superideologiske besvarelser, hvor vi får at vide,

at vi er nogle, der ikke vil have, at nogle skal have det godt, hvis ikke alle får det godt. Men hvis det ligesom er udgangspunktet for ministerens forståelse af verden, kan vi så forestille os flere forslag fra skatteministeren, der går i den retning, altså f.eks. i retning af at arbejdsgiverne skal have lov til at give nogle medarbejdere en ferierejse, der ikke skal beskattes, eller give dem bil, der ikke skal beskattes, eller alle mulige andre ting? Er det dét udgangspunkt, som ministeren har, for så synes jeg lige så godt, vi kan få det afklaret her først i regeringsperioden, så vi kan se frem til alle de muntre forslag, som kommer.

(Kort bemærkning):

Jacob Buksti (S):

Jeg er stadig væk en stor beundrer af skatteministerens lyse sind og tro på, at det er muligt at nå løsninger.

Jeg forstod det sådan, at skatteministeren troede på, at det skulle vi nok finde ud af. Jeg er glad for, at fru Colette Brix bekræftede, at Dansk Folkeparti ikke støtter forslaget, som det ligger nu. Og jeg forstod det sådan, at uenigheden præcis var på det punkt, som skatteministeren har gjort til et stort ideologisk felttog her i dag, nemlig om, hvorvidt det er essentielt, at det skal omfatte alle eller ej. Altså at det er det standpunkt, som Venstre og De Konservative havde så sent som i oktober og ikke har længere, som er det, man skal tilbage til.

Derfor vil jeg bare spørge skatteministeren, om det virkelig er sådan, at skatteministeren tror på, at skatteministeren er i stand til at levere en indrømmelse, som siger, at det omfatter alle. For hvis ikke skatteministeren er det, så hører jeg Dansk Folkeparti sådan, at så er der sådan set ikke så meget at snakke om.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Grete Schødt):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.